

Platform Sociaal en Financieel Domein op 3 oktober 2024

Bijeenkomstimpresie door Murat Yildirim, wethouder van Oldenzaal

Hoe mooi is om bij een vergadering te zien dat alle plekken in de vergaderzaal op het gemeentehuis van Raalte bezet zijn en dat er zelfs stoelen bijgezet moesten worden. Dit bevestigt het belang van een gecombineerd overleg met de wethouders sociaal domein en financieel domein en toont ook de betrokkenheid van de bestuurders.

We kregen inzage in de prangende kwesties, maar eigenlijk was er weinig nieuws en weinig hoopgevends.

Vanuit de IZA/GALA komt er geen extra geld en soms worden we zelfs verder gekort. We worden door het Rijk in de wachtstand gezet en moeten wachten op meer duidelijkheid door allerlei doorberekeningen en die duidelijkheid komt met een beetje goede hoop pas in het voorjaar van 2025. Ondertussen zien we dat de zorg-transformatie-gelden vooral naar projectbureaus gaan in plaats van naar de zorg waar het écht nodig is. Dit komt vooral doordat we met elkaar te ingewikkelde systemen aan het optuigen zijn.

Bij de toekomstscenario's kind- en gezinsbescherming wordt de situatie nog lastiger. Iedereen wil graag iets doen, maar zonder gereserveerde middelen lijkt het alsof we blijven stilstaan. De besluitvorming is ook hier weer uitgesteld naar het voorjaar van 2025, en er klonk steeds luider dat we misschien niet meer aan tafel moeten zitten zonder garanties op extra financiële middelen. Maar ja, met lopende projecten

zoals de proeftuinen merken we dat dat een lastige keuze blijft.

Ook op het gebied van jeugdzorg voelen we de druk. Bij de aanpak deskundigencommissie zijn de tekorten in dit domein nog eens bevestigd in de uitgevoerde onderzoeken. Zijn wij verrast door deze resultaten? Niet dus. Dit wisten we allemaal toch? Wat ook duidelijk is, is dat er nog steeds te weinig gebeurt om dat op te lossen. Verbinding tussen preventie en de Hervormingsagenda Jeugd verdient meer aandacht, maar zonder compensatie voor de tekorten blijft het dweilen met de kraan open.

Als wethouders van de Overijsselse gemeenten zaten we in de vergadering met een groeiend gevoel van frustratie en deels misschien wel machteloosheid.

Wat ons écht dwarszit, is dat we steeds meer taken op ons bord krijgen, terwijl we eigenlijk taken willen teruggeven aan het Rijk. We roepen al een tijd "Geen knaken, geen taken!", maar onderling

zijn we als gemeenten nog niet eensgezind genoeg om dit keihard richting het Rijk uit te spreken of om te zetten in actie(s).

De vraag die steeds terugkwam, was: hoelang blijven we nog praten zonder echt actie te ondernemen? Actie richting het bestuur van de VNG en acties in opdracht van de gemeenten vanuit de VNG naar het Rijk. We moeten ons sterker verenigen, positioneren, misschien zelfs juridische stappen overwegen, maar de urgentie is duidelijk: we willen niet meer alleen praten, we moeten verandering afdwingen!